

ਰਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਿਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਲਾਲ

ਛਤਰ ਸਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

MjS ਜੰਬੂ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1963 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 254*

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਜੈੱਟ (1949 ਦਾ 111) - ਐੱਸ. 11-
 -----13 ਅਤੇ 19— ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ—ਕਦੋਂ- ਅਕਤੂਬਰ,
 20 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ —ਬਡਿੰਗ—
 ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਦੋ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ,
 ਇਕ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ
 ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .....

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ-ਐਕਟ, 1949 ਵਿੱਚ
 ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਬਿਲਡਿੰਗ', 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਜਾਂ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ, ਉਸ
 ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਜਿਸ
 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ
 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
 ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ
 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ
 ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ
 ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
 ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ
 ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ*' ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। . ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ 23 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ), ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ 111, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (ਆਰ) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ, ਮਿਤੀ 19 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਟੈਟਪਾਹਟਸ।

f

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਚਐਸ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਕੇਕੇ ਕੁਕਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰ. ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ.

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ .; -ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਭਾਵ, J. ਛੱਤਰ ਸੈਨ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਨੰਬਰ 254 ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੇ ਨੰਬਰ 255।

ਗਿਆਨ. ਚੰਦ ਅਤੇ ਨੇਮ ਚੰਦ, ਜੰਬੂ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲਾ ਵਤੀ, ਜੰਬੂ ਫਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਵਿਧਵਾ (ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਲਾਖ), ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਉਹ ਮਕਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1950 ਵਿੱਚ ਬਣਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੋ ਕਮਰੇ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਘਰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਕਮਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਸਨ।

ਛੱਤਰ ਸੈਨ

ਮੈਸਰਜ਼ ਜੰਬੂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ- ਪਰਸ਼ਾਦ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ '3652-3653, 3653/1 ਹੈ। 3652-53-ਏ ਅਤੇ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ 3654-54-ਏ. ਜੋ ਕਿ ਦੋ-ਮੰਜ਼ਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਛੱਤਰ ਸੈਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ-ਸੀਅਨ ਨੰਬਰ 254 ਆਫ 1963 ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ

255 ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। 1963 ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੀਜ਼ਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 300 ਆਫ 1961 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੱਤਰ ਸੈਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ ਨੰ: 301 ਆਫ 1961 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕੋ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਛੱਤਰ ਸੈਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜਾਂ ਸਨ। ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਰਹਿਤੂ ਮੱਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ (1963 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 254 ਅਤੇ 255 ਵਜੋਂ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਭਰਾ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਅੱਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਭਰਾ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੋਧਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਨੇਮ ਚੰਦ ਦੋਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ 1950 ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕਮਰੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਧਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੇਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੇਮ ਚੰਦ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਨੇਮ ਚੰਦ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨੇਮ ਚੰਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ * ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਸਰੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 11, 13 ਅਤੇ 19 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11. ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਧਾਰਾ 19 ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

e ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ , ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੰਬੂ ਡੈਂਟ ਅਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ. ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਛੱਡੀ ਗਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ.

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਬਿਲਡਿੰਗ', ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਗੋਦਾਮ, ਬਾਹਰਲੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ..... " ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ)

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ 1' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।" ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ; ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ 'ਇਮਾਰਤ'; ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ' ਜਾਂ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ'। ਉਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਆਦਿ, ਆਦਿ; ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਸਹੀ ਰੀਡਿੰਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ- ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਫਤਰ ਸੈਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। Con- .^ ਬਾਂਸ ਟਰੋਲਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-' 'ਪੀਆਰਐਸ' ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, .ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ

ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ^' ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ -----'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਿਲਕਲ- ਇੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ. ing' ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਵਾਧਾ' 'ਨੋਹ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ' ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਾਧੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 'ਉਪਲਬਧਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਟੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼. ਇਸ ਕਮੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਚੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪੁਰ ਪੇਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ * ਹੈ।

x ਫੈਸੀਡੈਂਸ਼ੀਅਲ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ' ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ VJ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1

ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ 'ਰੈਜ਼ੀਡਨ ਟਿਅਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ' ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ 'ਰੈਜ਼ੀ ਡੈਂਟੀਅਲ ਬਿਲਡਿੰਗ' ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ < • 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(ਬੀ) ਪੱਖੀ-- • ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ' ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਿਲਿੰਗ

ਛੱਤਰ ਸੈਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇੰਨਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ

---ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ-ਫਾਈਡ, ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਲਈ ਇਹ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਤਵਾਂ ਨੇ -

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਹੁਣ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੋਧਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਸ. —

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ